

get blandet lovforslag, der er rettet mod mange forskellige områder.

I virkeligheden er der vel syv dele i forslaget, og jeg skal kort kommentere dem enkeltvis:

Det første er et forslag om, at sager om førtidspension og bilsager efter serviceloven flyttes fra det, der hedder de små sociale nævn, til det, der hedder de store sociale nævn. Det synes jeg er vigtigt, og jeg synes nok også, det er vigtigt, at de, der skal sidde og behandle sagerne, overvejer, hvad det betyder at få en større kreds med, dvs. LO og DA, altså arbejdsmarkedets parter.

Først og fremmest må det vel formodes at få betydning i retning af, at der kommer flere ind i overvejelserne om, hvordan det kan gå til, at tilkendelsesantallet er halveret over en 5-årig periode, uden at tilkendelseskriterierne for førtidspension er ændret. Jeg synes, det er vigtigt, at en større kreds sidder og funderer over, hvordan det kan gå til, og hvad årsagerne til det er.

På samme måde tror jeg, det er vigtigt, at arbejdsmarkedets parter deltager i overvejelserne om bilsagerne. Hvis man vil den mere aktive arbejdsmarkedspolitik, som vi også er meget enige i, følger der jo nogle ting med, eksempelvis at mennesker skal transporteres, hvis de har et handicap og skal bevæge sig fra deres hjem til det sted, hvor de skal arbejde.

Jeg tror, nogle er overraskede over, at hjælpemiddeludgifterne stiger i disse år, og jeg tror, det er vigtigt at få sagt, at det er en klar følge af, at man ønsker, at flere med handicap deltager på arbejdsmarkedet, og så kommer man også til at tage stilling til den kendsgerning, at hjælpemiddeludgifterne stiger. Jeg vil bare bede om, at man lader være med at blive overrasket over det.

Den anden del af forslaget er en omrokering, kan man sige, hvor man sammenlægger til det, der kommer til at hedde Det Rådgivende Praksisudvalg. Det tror vi er udmærket.

Det tredje led er, at ministeren får mulighed for at dispensere for bopælspligten for medlemmer af de sociale nævn. Vi vil under udvalgsarbejdet være optaget af, hvorfor den dispensation forekommer nødvendig. Umiddelbart synes vi, det er et vigtigt princip, at de mennesker, der sidder og afgør tingene i de sociale nævn, har en lokal tilknytning, så det vil vi stille spørgsmål om.

Så er der en habilitetsregel, der gør, at man ikke samtidig kan være medlem af både de

socialt nævn og Ankestyrelsen, og det synes vi er meget fornuftigt.

Dernæst gives der klageadgang for mennesker med ophold i udlandet. Det tror vi også der er meget god fornuft i, og det vil vi også gerne støtte.

Den sjette del af lovforslaget er en bemyndigelse til, at en kreds af advokater udpeges af statsamtterne til at varetage sagerne om frihedsberøvelse. Der er dog fortsat frihed til, at personer, der ønsker det, altid kan vælge en anden advokat end den bemyndigede, så det har vi heller ingen problemer med.

Den sidste del af forslaget er tavshedspligten for psykologer og samme retsbeskyttelse af borgere, uanset om man vælger en autoriseret eller en ikkeautoriseret psykolog. Det er vi i sagens natur også enige i.

Summa summarum: Et meget teknisk forslag, som næppe er velegnet til de store ideologiske armbevægelser. Men der er behov for nogle teknisk afklarende spørgsmål, og dem vil vi stille undervejs i udvalgsarbejdet.

Inge Refshauge (DF):

Lovforslaget omfatter en del områder, og det virker faktisk lidt rodet, når man lige ser det igennem. Det ser ud, som om man har været ved at pakke en kuffert, og så var der lige plads til psykologerne til sidst.

Forslaget kan deles op i to afsnit: sammensætningen af de sociale nævn, Det Rådgivende Praksisudvalg og Det Sociale Råd og så psykologers tavshedspligt.

Hvis vi tager det sidste først, nemlig psykologers tavshedspligt, giver forslaget en lovbestemt tavshedspligt for psykologer både med og uden autorisation, og det synes vi er fint. Det giver en god retsbeskyttelse for borgerne, og det støtter Dansk Folkeparti uforbeholdent.

Den første del af lovforslaget, om sammensætningen af forskellige nævn og råd, har vi ligeledes intet imod. Vi finder det i orden, at det nu ikke er muligt at sidde i både det sociale nævn og Ankestyrelsen, for det har aldrig været for godt med alt for mange kasketter på hovedet.

Vi kan også se nødvendigheden af, at der nu sker en opdeling ud fra de enkelte ydelser og ikke, som det er nu, ud fra den enkelte lov.

Vi er også med på, at Rådet for den sociale indsats på det rummelige arbejdsmarked i Socialministeriet og Det Rådgivende Praksisudvalg i Den Sociale Ankestyrelse kommer til at